

Sygn. akt III KZ 81/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **W. K.**

skazanego z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2014 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 października 2013 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 października 2012 r., częściowo zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego z dnia 21 września 2011.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W. K. złożył wniosek (z dnia 24 października 2012 r.) o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem: Sądu Rejonowego z dnia 21 września 2011 r., i Sądu Okręgowego z dnia 18 października 2012 r.

Wyznaczony temu skazanemu obrońca z urzędu – adw. M. K. sporządził opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania wobec skazanego (k. 17, akta II AKo .../13). W związku z powyższym skazany pismem z dnia 21 czerwca 2013 r. został wezwany do uzupełnienia braku formalnego wniosku w terminie 7 dnia

poprzez sporządzenie i podpisanie go przez ustanowionego z wyboru obrońcę. Następnie skazany złożył wniosek o ustanowienie mu obrońcy z urzędu (k.14). Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 9 lipca 2013 r., nie uwzględnił wniosku ww. i odmówił wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu w postępowaniu wznowieniowym (k.18 in.). W. K. został wezwany do usunięcia braku formalnego w terminie 7 dni przez sporządzenie i podpisanie wniosku przez ustanowionego obrońcę z wyboru. Niniejsze wezwanie zostało mu doręczone w dniu 16 lipca 2013 r. (k.22 – zwrotne poświadczenie odbioru).

W dniu 18 września 2013 r. (k.27 i n.) wpłynął do Sądu wniosek skazanego, w którym domagał się wznowienia postępowania w sprawie o sygn. akt II K .../10, a także wyznaczenia obrońcy z urzędu, który będzie go reprezentował w czasie procesu wznowieniowego.

Sąd Apelacyjny zwrócił się do uprzednio wyznaczonego obrońcy z urzędu adw. M. K. o sporządzenie opinii uzupełniającej w przedmiocie wznowienia postępowania wobec skazanego uwzględniającej informacje zawarte we wniosku z dnia 12 września 2013 r. Obrońca nadesłał do Sądu opinię uzupełniającą, w której stwierdził identyczność wniosku z dnia 12 września 2013 r. z wnioskiem uprzednio złożonym o wznowienie postępowania i podtrzymał stanowisko o braku merytorycznych podstaw do podjęcia postępowania w formie wznowienia wobec ww. skazanego (k. 31).

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 11 października 2013 r., na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., wobec wystąpienia przeszkody formalnej określonej w art. 120 § 2 k.p.k., odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania.

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany podnosząc, że Sąd nie zwrócił się do niego o uzupełnienie braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania z dnia 12 września 2013 r. oraz wskazał, że adwokat, który sporządził w sprawie opinię uzupełniającą, wobec cofnięcia pełnomocnictwa, nie był uprawniony do podjęcia wobec skazanego takiej czynności. Nie był także - zdaniem skarżącego - uprawniony do jego reprezentowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego W. K. nie jest trafne.

Opisana wyżej około - wznowieniowa historia wniosku skazanego oraz podejmowane przez Sąd czynności dowodzą, że brak jest jakiegokolwiek podstaw do kwestionowania podjętej przez Sąd decyzji.

Wobec ustalonych okoliczności w sprawie stwierdzić należy, że nie ma racji skarżący twierdząc, że obowiązkiem Sądu było wezwanie go do uzupełnienia braku formalnego wniosku z dnia 12 września 2013 r. W. K. zapomina najwyraźniej, że przedmiotem niniejszego postępowania wznowieniowego był wystosowany przez niego wniosek z dnia 24 października 2012 r. (k. 2), nie zaś tożsamy z tym wnioskiem wniosek późniejszy. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd postąpił właściwie przedstawiając obrońcy wyznaczonemu z urzędu w postępowaniu wznowieniowym pismo skazanego w celu wydania w sprawie opinii uzupełniającej. Treść tej opinii nie pozostawia najmniejszych wątpliwości, że powoływane w nim argumenty po pierwsze są tożsame z argumentami pierwotnego wniosku po drugie brak jest podstaw na ich podstawie do wznowienia postępowania.

Stwierdzić wreszcie należy, że aktualne pozostają wszelkie podejmowane przez Sąd czynności, a także obowiązujący skazanego termin związany z koniecznością uzupełnienia braku formalnego wniosku. Skoro zatem skazany został wezwany w terminie 7 dni do uzupełnienia braku w postaci wyznaczenia obrońcy z wyboru w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania i do dnia 23 lipca 2013 r. (jak wynika z analizy zwrotnego poświadczenia odbioru wezwania k. 22) tego nie uczynił, to tym samym uchybił terminowi wskazanemu w art. 120 § 1 k.p.k., co skutkowało (§ 2 tego przepisu) uznaniem jego wniosku o wznowienie postępowania za bezskuteczny a następnie odmową jego przyjęcia.

Z treści art. 545 § 2 k.p.k. jednoznacznie wynika, że jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. Wspomniane niedopełnienie obowiązku będącemu brakiem formalnym tego wniosku skutkuje decyzją zgodną z tą, która zaskarżył skazany. Przypomnieć na zakończenie należy, że wyznaczony z urzędu obrońca nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania wobec skazanego.

Skazany w zażaleniu nie wykazał natomiast aby w toku przeprowadzania czynności wstępnych w zainicjowanym postępowaniu wznowieniowym popełniono jakiegokolwiek błędy prowadzące do konieczności podważenia decyzji zawartej w zaskarżonym zarządzeniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.